

İnsan Tabiatı ve Siyâsetin Tunç Kanunları

Durmuş Hocaoğlu

da - Diyalog Avrasya, ISSN 1302-5686., Sayı: 11, Kış 2003., s.52-56

Bibliyografya Künyesi:

Hocaoğlu, Durmuş., “İnsan Tabiatı ve Siyâsetin Tunç Kanunları”, *da - Diyalog Avrasya*, ISSN 1302-5686., Sayı: 11, Kış 2003., s.52-56

Maatbû metni tarayarak pdf formatına dönüştüren ve düzenleyen:

Durmuş Hocaoğlu

İstatistikî Bilgiler:

Sayfa: 5, Kelime: 1.400, Karakter: Boşluksuz: 9.540, Boşluklu: 10.940

İnsan tabiatı ve siyasetin tunç kanunları

Человеческая природа и железные правила политики

Durmuş Hocaoğlu

Gazeteci, yazar (Türkiye).

Дурмуш Ходжаоглу

Журналист, писатель (Турция).

Milletlerarası siyasette ebedi, değışmez dostluklar ve ittifaklar yoktur. Dostluk ve ittifak, Real Politik açısından, “menfaat ortaklığı veya kesişmesi” ile alakalı bir çerçevede ciddiyeti olan bir anlam kazanacaktır.

В международной политике вечной, неизменной дружбы и союзничества нет. Дружба и союзничество, с точки зрения реальной политики, приобретают серьезное значение только в рамках «общности интересов или договоренности».

İlkin “Siyasetin Tunç Kanunları” olarak andığım şu genel felsefi prensipler bütününi hatırlatmayı gerekli görmekteyim:

Birinci Prensip: Her siyasetin yönelmesi gereken, yüksek insanlık değerlerini tahakkuk ettirmeye mâtuf olan siyaset, İdeal Politik’tir; buna karşılık her siyasetin mutlaka pratikte riayet etmesi gereken kuralları bütününi de Real Politik’tir. İnsanda sahip olma ve hükmetme dürtüleri ve bir de buna karşılık, fitrı olarak, güzel ve doğru olanı arama yeteneği ve motivasyonu vardır. İşte bunlardan ikincisi İdeal Politik’in, birincisi de Real Politik’in Arşimet Noktası’nı oluşturur. İdeal Politik mühimdir; “olması gereken”i anlatır; ancak Real Politik daha da önemlidir; çünkü, İdeal Politik gibi geleceğe ait bir tasavvuru değil, şimdiye ait fiilî bir durumu, “olmakta olan”ı anlatır.

İkinci Prensip: İnsanın tabiatı, anahatlarıyla ele alındığında, pek fazla değışmez; bir anlamda, “güneş altında değışen birşey yoktur” hükmü pratik açılarından doğrudur.

Üçüncü Prensip: Real Politik’in önemli bir sonucu da, bir İdeal Politik gayesine yönelirken Real Politik’i gözardı etmemektir; aksi takdirde daha iyiye yönelirken eldekini kaybetmek tehlikesi baş gösterebilir. Machiavelli’nin ifadesiyle, “*insanların yaşadıkları tarz ile yaşamaları lâzım gelen (arzu ettikleri - D.H.) tarz arasında büyük bir mesafe vardır ki, yapılan şeyleri bırakıp da yapılması lâzım gelen şeyleri takip etmek tahaffuzdan ziyade inkiraza yaklaşmak demek olur.*” [Hükümdar., Bab: XV]

Dördüncü Prensip: Ve yine Real Politik’in en temel kurallarından birisi de, yüksek insanlık ideallerini “güç”ün koruması ve taahhüdü altına almaktır; en mükemmel idealler dahi gücün desteği olmadığı takdirde İdealar Alemi’nde kalmaya mahkumdurlar. Hobbes’un da belirtmiş olduğu gibi, “*kılıcın zoru olmadığı takdirde*

Прежде всего, необходимо напомнить общие принципы, которые я называю «железными правилами» политики.

Первый принцип. Идеальной политикой, на которую должна ориентироваться всякая политика, является та, что направлена на претворение в жизнь общечеловеческих ценностей. И напротив – свод правил, с которым приходится встречаться на практике, будем называть реальной политикой. У человека, наряду со стремлением властвовать и управлять, существует также природная склонность и мотивация к поиску красоты и истины. Вторая из этих составляющих является Архимедовой точкой идеальной политики, а первая – реальной. Идеальная политика важна, так как указывает на необходимое; однако реальная политика более важна, так как ее предметом является не принадлежащие будущему построения, а действительное положение дел в настоящем.

Второй принцип. Человеческая природа, в общих чертах, по большому счету не меняется. Закон, согласно которому ничего нового под Солнцем нет, в некотором смысле верен.

Третий принцип. Приближаясь к целям идеальной политики, нельзя упускать из виду политику реальную. В противном случае, стремясь к лучшему, мы окажемся перед опасностью упустить из рук имеющееся. «Существует столь большая разница между тем, как люди живут и тем, как необходимо жить, – писал Н. Макиавелли, – что если люди оставят все то, что делали раньше и начнут придерживаться необходимого, это может приблизить их к гибели» («Государь», часть XV).

Bağımsız Devletler
Topluluğu Başkanları
Yalta Zirvesi'nde

Президенты республик
СНГ на Ялтинском
саммите

ahidler sadece sözlerden ibaret kalır”
[Leviathan; II. Kısım, Bölüm 17].

Beşinci Prensip: Fiziki dünyada olduğu gibi beşerî dünyada da “Atâlet” prensibinin bir gereği olarak tabiatı muktezasınca, Otorite kendi-kendisine sınırlı çizemez, Kuvvet, kendi-kendisini durduramaz; yayılmaya mütemayildir. Yayılmanın durması ancak ve yalnız iç amiller ve dış amiller olmak üzere iki amil ile kaabildir. İç amil(ler), Kuvvet’in kendi gelişmesinin bir sonucu olarak limitlerine varması ve artık yayılmaya yetmeyecek bir güç hududuna ulaşması; dış amiller ise, onu dengeleyici kuvvetlerin tesiri olmak üzere iki ana başlığa indirgenebilir. Kant’ın ifade ettiği gibi, “*Tabiat (ki bu terimi o “İlahî Takdir” manasında kullanmaktadır – D.H.) her milletin karşısına, onu baskı altında tutan başka bir millet koymuştur*” [Ebedî Barış Risalesi., Birinci Ek]. Tabiatın bu dengesi bozulursa buradan Emperyalizm çıkar. Şu halde, Kuvvet’in kendiliğinden yayılmasını durmasını beklemek yerine, O’nu kendi dışından frenleyecek karşı-kuvvetler oluşturulmalıdır.

Altıncı Prensip: Her milletin, her kültür ve medeniyetin en önemli ve en dokunulmaz hakkı varlığını, hürriyet ve istiklâlini korumaktır; bu sebeple de bunlar tehlikeye girecek olursa, bu hakkını kullanmak hususunda başvurulacak her türlü yol ve metod, derece-derece, meşruiyet kazanacaktır.

Yedinci Prensip: Milletlerarası siyasette ebedi, değişmez dostluklar ve ittifaklar yoktur. Dostluk ve ittifak, Real Politik açısından, “menfaat ortaklığı veya kesişmesi” ile alakalı bir çerçevede ciddiyeti olan bir anlam kazanacaktır. Buna göre; menfaatleri paralelleşenler dost ve/veya müttefik, kesişenler de hasım olmak durumunda bulunabilecekleri gibi, değişen şartlar da yeni dostluklar ve ittifakları zaruri kılacaktır.

Bu şartlar muvacehesinde: Milletlerarasında kalıcı barış, dünyayı adilane paylaşma v.b. gibi yüksek insanlık idealleri üzerine kurulu bir Yeni

Четвертый принцип. Реальная политика охраняет и возводит в степень обязательности высокие человеческие идеалы с помощью силы. Не будучи подкрепленными силовой поддержкой, даже самые совершенные из идеалов обречены остаться в мире идей. «Без принуждения мечта обещания остаются лишь словами» (Гоббс, «Левифан», часть 2, гл. 17).

Пятый принцип. В мире человеческих отношений в соответствии с требованием природы, как и в физическом мире, лидер не может себя ограничить, сила не остановит саму себя – она склонна к экспансии. Приостановить экспансию силы возможно с помощью мотивации: внутренней и внешней. Внутренняя мотивация заключается в том, что сила достигает предела, упираясь в собственные границы, препятствующие её распространению. Внешний мотив представляет собой формирование другой уравновешивающей силы. Согласно Канту, «Природа (а этот термин он использует в значении Божественного Одобрения. – Д.Х.) одной нации, противостоит другой, способной держать её в повиновении» («Условия вечного мира», первое приложение). Если нарушится это природное равновесие, возникает империализм. В этом случае, вместо того, чтобы ждать, что сила сама ограничит свое распространение, нужно создать внешнюю силу, способную ей противостоять.

Шестой принцип. Охранять себя, свою свободу и независимость – самое важное и неприкосновенное право каждой нации, каждой культуры и цивилизации. По этой причине, в случае опасности, они прибегнут к реализации этого права и любым способом, шаг за шагом, обретут свободу и независимость.

Седьмой принцип. В международной политике вечной, неизменной дружбы и союзничества нет. Дружба и союзничество,

1990’ların başından itibaren açıkça telaffuz edilen ve birbirini bütünleyen “medeniyetler çatışması” ve “tarihin sonu” gibi kavramların işaret ettiği en büyük hedef, Liberal Kapitalist Batının arzı kendisi için bir sömürge alanına tahvil etme projesidir.

С начала 1990-х гг. основной целью либерального капитализма Запада стала подготовка для себя нового колониального пространства, обозначенная откровенными и дополняющими друг друга понятиями «столкновение цивилизаций», «конец истории»
И Т.П.

Avrasya coğrafyası muhakkak ki, medeniyetler ve kültürler açısından Avrupa kadar homojen değildir.

Евразия, если иметь в виду существующие на её территории культуры и цивилизации, не столь однородное образование, как Европа.

Dünya hedefine yönelik ahlâkî temelli bir İdeal Politik asıl hedef olmalıdır. Fakat insan tabiatının değişmezliği prensibi mucibince daima Real Politik'in göz önünde tutulması kaçınılmazdır. Bunun sonuçlarından birisi de, "daha iyi"ye yönelirken daima, öncelikle, en başta hürriyet ve istiklâl olmak üzere, elde mevcut olanın kaybedilmemesi ve bunun yanında da "daha iyi"yi hayata geçirebilmek için icap eden güce sahip olunması ve keza, güneş altında değişen pek fazla birşey olmadığına dikkat ederek, yayılmacı, emperyal/kolonyal güçlere karşı, bu güçlerin iç dinamikleri dolayısıyla yayılmasının kendiliğinden durmasının her zaman mümkün ve ayrıca böyle bir beklentinin doğru da olamayacağına binaen, bu yayılmacılığın hedefi olanlarca, karşı koyabilecek muahlif-güçlerin oluşturulması ve bu yayılmayı onların dışından durdurabilecek dengeleyici kuvvetler tesis edilmesi ve bu maksatla, değişen şartların eski dostluk ve ittifakları değiştirmekte ve yeni dostluk ve ittifakları da zaruri kılmakta olmasının idrak edilmesidir.

Avrasya: Coğrafya ortaklığından kader ortaklığına

Şimdi: İnsan tabiatının ne ise öyle kaldığının ve güneş altında değişen pek fazla birşey olmadığına en bariz örneklerinden birisi de, günümüzde Batının kolonyalizm geleneğinin müsait şartlar zuhur ettiğinde, yüksek insanlık ideallerini gözdürdü edecek bir şekilde ve hatta onları ismen kullanıp cismen istismar ve ihlâl ederek yeniden harekete geçme eğilimi göstermesidir.

Filhakika, saldırgan bir vecheye bürtünen küreselleşme, 20. asrın son 10 yıllık döneminden itibaren Batı-merkezli yeni bir kolonyal yayılmaya dönüşmeye başlamış bulunmaktadır. 1990'ların başından itibaren açıkça telaffuz edilen ve birbirini bütünleyen "medeniyetler çatışması" ve "tarihin sonu" gibi kavramların işaret ettiği en büyük hedef, Liberal Kapitalist Batının arzı kendisi için bir sömürge alanına tahvil etme projesidir. Asli karakterinin hiç değişmediği açıkça anlaşılan, engin bir emperyalist/kolonyalist

geleneğe ve tecrübe birikimine sahip bulunan bu yayılmacı gücün, kendi iç dinamiklerinin bir sonucu olarak kendiliğinden durmasını beklemek Real Politik'e aykırıdır; bunun yerine, onun kendi dışından durdurulması gerekmektedir. Bunun için de söz konusu bu yayılmanın, şu anda yönelmesinin işaretlerini verdiği ve pek yakın zamanda yöneleceğine kesin gözüyle bakabileceğimiz

с точки зрения реальной политики, приобретают серьезное значение только в рамках «общности интересов или договоренности». Поэтому достигшие договоренности и имеющие параллельные интересы друзья или союзники могут оказаться в положении конкурентов и в изменившихся условиях с необходимостью сформируют новые содружества и союзы.

С учетом этих условий: действительной целью должна стать ориентированная на новый мир, с его идеалами длительного согласия между народами, справедливым разделом мира и других подобных высоких человеческих ценностей, и имеющая нравственные основы Идеальная политика. Но, в соответствии с принципом неизменности человеческой природы, неизбежно должны постоянно учитываться законы реальной политики. В результате необходимо осознать следующее: постоянно стремясь к лучшему, прежде всего к свободе и независимости, нельзя утратить имеющееся в руках; чтобы перейти в новый мир, надо иметь достаточно сил, чтобы противостоять экспансии колониально-империалистических сил, поскольку, исходя из внутренней динамики тех сил, приостановить их распространение не всегда возможно, да и подобные ожидания являются ошибочными; поэтому те, на кого направлена экспансия, должны позаботиться о формировании внешних, оппозиционных уравнивающих сил и с этой целью в изменяющихся условиях отказаться от старых содружеств и при необходимости образовать новые союзы.

Евразия: от общности географии к общности судьбы

Самым очевидным примером того, что человеческая природа какой была, такой и останется, и под Солнцем ничто не меняется, может служить возрождение традиции колониализма Запада, который ради выгоды пренебрегает человеческими ценностями или же использует их номинально, во вред людям.

На самом деле глобализация в последнем десятилетии XX в. начала превращаться в агрессивно развертываемую Западом колониальную экспансию. С начала 1990 г. основной целью либерального капитализма Запада стала подготовка для себя нового колониального пространства, обозначенная откровенными и дополняющими друг друга понятиями «столкновение цивилизаций», «конец истории» и т.п. Ожидать, что эта сила, не изменившая своих подлинных черт и имеющая долгий опыт имперского колониализма, остановит себя сама, изнутри, — противоречит правилам реальной политики. Напротив, её следует остановить внешней силой. Поэтому для

Uzmanlar Avrasya'nın geleceğini tartışıyor

Специалисты обсуждают будущее Евразии

ülkelerin değişen şartlar müvacehesinde yeni güç birlikleri oluşturmaları şarttır.

Bu yayılmacılığın Batı içerisinde kendi aralarında da ihtilafı olan iki ayrı merkezden geleceğini söyleyebiliriz: ABD ve Avrupa Birliği. ABD'nin insani gayeler maskesi arkasına gizlemeye çalışmasına rağmen mızrağın çuvala sığmaması gibi, emperyal/kolonyal bir emele müteveccih olduğu açıkça sırtan "Irak Harbi"ne karşı çıkan AB'nin motor ülkelerinin bu görünüşlerinin de, aslında, henüz kendilerinin emperyal/kolonyal bir yayılmaya ABD kadar hazırlıklı olmamalarından mütevellid olduğunu ve o potansiyele vasıl oldukları takdirde aynı fiilleri irtikab etmekten içtinab etmeyeceklerini hesaba katmak Real Politik'in icaplarındandır.

Yeni-Kolonyalizm'in müstakbel hedeflerinin en başında gelenlerinden birisi ise hiç kuşkusuz Avrasya coğrafyasıdır. Bu ise Avrasya ülkelerinin, tarihin yeni bir kırılma sürecine girdiği bu kritik dönemde Yeni-Kolonyalizm'in bu saldırgan dalgasını kırmak üzere, Tarih'in sorduğu suali iyi anlayarak iyi bir cevap vermek üzere, kader birliği oluşturarak kendi aralarında dostluklar ve ittifaklar tesis etmek suretiyle istikrarlı bir güç merkezi yaratmalarını tarihî bir zaruret haline getirmektedir.

Bunun zor bir proje olduğu bedihidir. Avrasya coğrafyasındaki ülkelerin bu konuda karşılaşacakları en büyük problem, öncelikle "homojenlik" meselesi ve ikinci olarak da tarihî arkaplanlarında bulunan çatışmalı mazileridir. Avrasya coğrafyası muhakkak ki, medeniyetler ve kültürler açısından Avrupa kadar homojen değildir. Her ne kadar kelimenin tam anlamıyla homojen, monoblok bir Avrupa'dan söz etmek mümkün değilse de, dünyanın diğer bölgeleriyle mukayese edildiğinde daha homojen bir ortalama Avrupa tanımı yapılabileceği aşıkardır. Ancak, farklı tarihî arkaplanlara ve farklı kültürler ve dinlere sahip bulunması hasebiyle aynı kodları paylaşan Ortalama Avrupa gibi bir Ortalama Avrasya mevzû-u bahs edilememekle beraber, bu mesele aşılamayacak kadar büyük bir engel teşkil edemez.

İkincisine gelince: Bütün bu zorluklarına karşılık bir "Avrasya Birliği"nin imkânının muhtemelen en önemli modeli de burada yatmaktadır. Şöyle ki: Avrupalı milletler ve devletlerin bütün kültürel homojenliklerine mukabil mazilerindeki çatışmalar hiç de Avrasya ülkelerini aratmayacak yoğunluk ve kıvamda olmuştur. Nitekim, Avrupa tarihi, aynı zamanda Avrupalıların birbirleri üzerine hükümranlık kurmalarına yönelik kanlı çatışmalar tarihi olarak da okunabilir. Fakat buna rağmen "Bir ve Birleşik Avrupa" idealinin, paradoksal bir şekilde en büyük beslenme kaynaklarından birisini, hatta birçok bakımdan birisini de bazı Avrupa literatüründe "Avrupa İç Savaşları" olarak anılan bu

тех стран, в чью сторону наметилось, а вскоре станет очевидным наступление, неизбежным является создание новых группировок сил.

Можно сказать, что эта экспансия исходит из двух конкурирующих центров: США и Европейского Союза. Хотя внешне ЕС и выступил против США, которые начали войну в Ираке, скрывая, словно шило в мешке, под маской гуманистических заявлений очевидные колониально-имперские цели, но на самом деле Европейский Союз просто не готов к экспансии подобного размаха и, как только будет обладать достаточным потенциалом, сам предпримет подобные действия. Реальная политика должна считаться с этим.

Одной из явных целей неоколониализма, без сомнений, является пространство Евразии. В переломное время страны Евразии должны сформировать на основе содружеств и коалиций стабильный силовой центр, чтобы сломить волну неоколониальной агрессии и правильно решить поставленный историей вопрос. Создание такого центра становится исторической необходимостью.

Разумеется, это сложный проект. Страны Евразии столкнутся, во-первых, с проблемой гомогенности, а во-вторых, с оставшимися на втором плане истории противоречиями. Ведь Евразия, если иметь в виду существующие на её территории культуры и цивилизации, не столь однородное образование, как Европа, и, хотя мы не можем говорить о Европе как о

Türkiye Cumhuriyeti
Cumhurbaşkanı Ahmet
Necdet Sezer (solda)
Ukrayna ziyaretinde
Cumhurbaşkanı Leonid
Kuçma ile birlikte

Президент Турции Ахмет
Недждет Сезер (слева) с
президентом Украины
Леонидом Кучмой во
время официального
визита

**Yeni-Kolonyalizm'in
müstakbel
hedeflerinin en
başında
gelenlerinden birisi
ise hiç kuşkusuz
Avrasya
coğrafyasıdır.**

**Одной из явных
целей
неоколониализма,
без сомнений,
является
пространство
Евразии.**

Avrupa coğrafyasında Avrupalılar tarafından gerçekleştirilen bu birliğin, aynı olmamakla beraber bir benzerinin Avrasya coğrafyasında Avrasyalılar tarafından da gerçekleştirilmesi pekala mümkün olabilir.

Подобное объединение в Евразии, не будучи копией формируемого европейцами союза должно быть осуществлено евразийцами в географических границах континента.

çatışmalar oluşturmaktadır ki, onun da özeti şudur: Avrupa kültür ve medeniyetinin ve topyekun Avrupa'nın ve Avrupalı milletlerin bekaası gibi sebeplerden dolayı Avrupalılar müstakbel felaketlerinin müsebbibi olacak olan ezeli husumetleri ebedi ve kalıcı bir barışa dönüştürmeli, sağlam bir iktisadi işbirliğine dayanan sağlam ve istikrarlı bir siyasi birlikteliğe, hatta daha ileri safhalarında tam bir siyasi bütünlüğe, Churchill'in ifadesiyle, resmî adı ne olursa olsun bir tür Avrupa Birleşik Devletleri'ne dönüştürmelidir; aksi halde bu durumun devam etmesi, Avrupa'nın ve Avrupalıların sonu demek olacaktır.

Şu halde, Avrupa coğrafyasında Avrupalılar tarafından gerçekleştirilen bu birliğin, aynı olmamakla beraber æ çünkü bir tür Avrasya Birleşik Devletleri ne mümkün, ne makbul ve ne de muteberdir æ bir benzerinin Avrasya coğrafyasında Avrasyalılar tarafından da gerçekleştirilmesi pekala mümkün olabilir; hatta olmalıdır da.

Zira; mükerreren: Herşeyden önce, dünyanın balansının bozulması ile küreselleşmenin almış bulunduğu yeni şekil, bütün Avrasya coğrafyasını ciddi bir biçimde tehdit altında tutmaktadır. Şu anda aktüel olarak Küresel Kolonyalizm, karşı-konulamaz tek güç konumunda görülen ABD'nin yayılması şeklinde tezahür etmesine karşılık, AB'nin nihai safhasına ulaşabilmesi durumunda sahip olacağı ve ABD'yi dahi aşacak gücü, O'nu da kaçınılmaz olarak, tarihte bütün Avrupalı emperyal ve kolonyallerin yönemiş olduğu aynı hedeflere yöneltecek ve bu cümleden olmak üzere, Avrasyalılar aleyhinde yayılmaya zorlayacaktır. Yüzölçümü 7,5 milyon kilometrekareye, nüfusu 500 milyona, toplam gayri safi hasılası 10 trilyon dolara baliğ olmuş, yüksek bir askerî güce ulaşmış ve mazisinde engin bir emperyalizm/kolonyalizm birikimi bulunan AB, ya da namı diğer "Yeni Roma" için Avrasya coğrafyası, bakir ve iştiha celbeden açık bir hedef konumuna gelecektir.

Avrasyalıların, Gelecek'in kendi ellerinde olduğunu, hem kendilerinin bekaaları ve hem de dünyanın sulh ve selâmeti için kalıcı ve adil bir barış zemininde bir araya gelmelerinin zaruretini fehm-ü idrak eylemeleri ve Tarih'i iyi okuyamayanların Tarih'e ibret olarak kaydedileceklerini unutmamaları gerektir.

гомогенном моноблоке в полном смысле этого понятия, никакой другой регион не соответствует этому определению больше, чем она. Поскольку общие коды в среднем приемлемы в Азии так же, как и в среднем в Европе, то противоречия исторического прошлого и наличие различных культур и религий в регионе не составляют непреодолимого препятствия.

Несмотря на все трудности, можно сказать, что одна из моделей возможного «Союза Евразии» существует. Эпизоды, противоречащие гомогенности европейских наций и государств, присутствуют в их прошлом в большей степени, чем в истории Азии. Кроме того, историю Европы можно рассматривать как историю кровавого противоборства европейцев друг с другом. Парадоксальным образом, один из главных источников идеала «единой и объединенной Европы» есть подобные столкновения, называемые иногда в европейской литературе «внутренними войнами Европы». Европейские народы намерены превратить вечную вражду, бывшую причиной прежних бедствий, в нерушимый и длительный мир, в основанное на экономическом сотрудничестве прочное политическое объединение. По словам Черчилля, Европа, каким бы ни было официальное название, должна превратиться в Объединенные государства Европы, в противном случае наступит конец Европы и европейцев.

Подобное объединение в Евразии, не будучи копией формируемого европейцами союза (так как Союз Евразии и невозможен, и неприемлем), должно быть осуществлено евразийцами в географических границах континента.

В условиях нарушения мирового баланса глобализация в ее новом виде серьезно угрожает евразийскому пространству. Когда ЕС сможет противостоять кажущейся сегодня непреодолимой силе мирового колониализатора США, он неизбежно, как и прежде в истории, направит свою колониальную экспансию в евразийский мир. Для Европейского Союза, или же «Новой Римской империи», имеющей территорию в 7,5 млн кв. км., население 500 млн чел., валовой доход около 10 трлн долл., высокий военный потенциал и богатый опыт колониальных захватов, Евразия окажется в положении притягательной и неприкрытой цели.

Будущее евразийцев находится в их руках, и они не могут не размышлять о том, каким образом обеспечить процветание, спокойствие, благополучие и продолжительный мир на справедливой основе во всем мире. Не следует забывать, что тот, кто не знает истории, сам остается в ней в виде назидательного примера.